

Uppdrag: Berättelsen om "Gör gott"

15 min

I dag kan ni äta något från Tanzania medan ni läser berättelsen om BIAL-Ulfs vän Immanueli.

Material

Recept, ingredienser och utrustning för att göra Chapati

Berättelsen om "Gör gott"

Bilder på Immanueli

Förberedelse

Gör i ordning det ni ska äta i förväg eller gör en del av matlagningen tillsammans på samlingen.

Fördela uppgifterna mellan stora och små.

De yngsta kan t.ex. duka och pynta, medan de äldre barnen kan laga mat och servera.

Samtal med mumsbit

Läs berättelsen om Ulfs vän Immanueli, Berättelsen om "Gör gott".

Berättelsen om "Gör gott"

Från början kallades han Tendawema Pacal, men när han döptes fick han namnet Immanueli som betyder "Gud med oss". Nu är hans smeknamn Ima. Många barn i Tanzania har namn som visar hur mammans graviditet var: Shida (problem), Maumivu (plågor), Nyeassi (svart), Nuru (ljus) ... Immanuelis mamma hade förslag på både pojk- och flicknamn, men avslöjade inget.

När Ima föddes så var hans kropp skadad, han kunde inte sträcka ut sina armar och ben. Därför bestämde hans mamma att han skulle få heta Tendawema som betyder "gör gott". Namnet skulle hjälpa honom genom livet och vara något positivt, inte göra saker svåra. Att göra gott är en uppmaning till folk som Ima möter på livets väg, men också för honom själv att välja det goda.

En dag bestämde sig Ima för att försöka hitta någon som kunde hjälpa honom att börja i skolan som han längtat efter länge. Han fick först skjuts på ett lastbilsflak till staden Kigoma, sedan åkte han tåg och kom efter ett dygn fram till huvudstaden Dodoma. Han var helt ensam, 17 år gammal och kanske 70 cm lång, tror han. I tre dygn bodde han i väntsalen. På dagen pratade han med folk utanför stationen.

– Jag frågade om det var någon som kunde hjälpa mig, men folk var rädda. Jag ser ju så annorlunda ut, säger Ima.

En man som heter Charles Mwamposa såg Ima dag efter dag på stationen och hur Ima blev allt mer smutsig, allt mer hungrig och hans blick allt mer ledsen. Ima fick komma hem och bo hos Charles och hans hustru som inte hade några egna barn. Trots att de inte kände varandra bodde de tillsammans i ett litet och enkelt hus med stampat jordgolv. Charles och hans hustru var inte rädda för Ima. Han är Guds barn, precis som alla andra, sa dom.

När Ima var sju år gammal gick han själv till skolan. Det tog en halvtimme för honom att gå till skolan som låg alldeles bredvid hans familjs hus. Ima beundrade de andra barnen som var klädda i blå och vita skoluniformer. Han ville vara en av dem. Lärarna tog emot honom, men de var rädda, minns han. Han skrevs in som Tendawema och det visade sig att han var riktigt duktig! Ima tyckte om skolan. Sedan började Ima i gymnasiet sju kilometer bort. En snäll grannpojke gav Ima skjuts på sin cykel! Safi sana! Toppen! tyckte alla. Men då började andra i skolan att reta grannpojken för att han gav lift till "den där". Ima blev aldrig retad, men han slutade skolan för att rädda sin kamrat ... och åkte då till Dodoma istället.

– Jag kan inte bli arg och ledsen, säger Ima. Jag tackar Gud för den jag är, men andra ska inte behöva må dåligt för att jag är jag. En dag – om tio år kanske – hoppas jag att jag har en egen familj och att vi har ett bra liv. Nog är det en stor dröm, men drömma får man ju. Det är gratis, säger "Gör gott!".

/Ulf Ekängen

Låt barnen dela sina frågor och funderingar. Vet de vad deras namn betyder? Immanuels första namn, Tendawema, betyder "gör gott" – de som möter honom får öva sig i att göra gott. Hans andra namn, som han fick när han döptes, betyder "Gud med oss", och kan vara en påminnelse om att Gud är med oss genom sin son och den helige anden – hjälparen.

Säg till barnen att Gud kan använda oss för att hjälpa andra människor, också dem som bor långt bort. Vi kan samla in och ge pengar till de som behöver våra pengar som vi gör i missionsprojektet och så får vi tillsammans här i Sverige och i Tanzania göra världen till en bättre plats för barn.